19 Αυγούστου 2013

Η εορτή της Παναγίας στην Ιερά Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Ο μήνας Αύγουστος είναι αφιερωμένος στο πάνσεπτο πρόσωπο της Παναγίας μας, με κεντρικό γεγονός την
Κοίμησή της και την εις ουρανούς μετάστασίν της.
Ο Λαός αποκαλεί την εορτή της Παναγίας μας «Πάσχα του καλοκαιριού».

Η Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά την Παναγία μας με τρόπο μοναδικό, Εκείνην η οποία «ανεδείχθη Ιερωτέρα των θυσιών, Τιμιωτέρα των θυσιαστηρίων προς τον Θεόν· Αγιωτέρα των Δικαίων, των Προφητών και των Ιερέων».

Η Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας είναι πλουτισμένη και κατάσπαρτη με θαυματουργές
Εικόνες της Παναγίας μας, υπέροχους Ναούς, ιστορικά μοναστήρια, πανέμορφα παρεκκλήσια και εξωκκλήσια αφιερωμένα στην Δέσποινα της κτίσεως.

Όπου και αν στρέψει κάποιος το βλέμμα του στην Ιερά Μητρόπολη Μαντινείας και Κυνουρίας,
θα αντικρύσει τόπους τιμής της Υπεραγίας Θεοτόκου. Έλωνα, Μαλεβή, Αρτοκωστά, Επάνω Χρέπα, Παλαιοπαναγιά, Κανδήλα, Νεστάνη, Επισκοπή, Κουνουπιά, Βαλτέτσι, Κουβέλια Παναγία Ντερμπίνα, Νεοχώριο, Βλαχοκερασέα, Παναγία Τσεμπερού, Τσελεπάκου, Αρκουδόρεμα, Παναγία Βλαχέρνας κ.α, είναι κάποιες μόνον από τις Ι. Μονές τα Προσκυνήματα και τις Ενορίες της Μητροπόλεώς μας, πού πανηγυρίζουν την

Μετάσταση της Θεοτόκου.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, όπως κάθε χρόνο, τέλεσε τον πανηγυρικό Εσπερινό της Εορτής την Ι. Παράκληση και την Θεία Λειτουργία εις την Ιεράν Μονήν Ελώνης Λεωνιδίου της Κυνουρίας.

Στην Ιστορική Ιερά Μονή της Παναγίας των Τσιπιανών στην
Νεστάνη Μαντινείας, την παραμονή και ανήμερα, των Ιερών Ακολουθιών και της ακολουθίας του Επιταφίου της Θεοτόκου, παρέστησαν, ο Πρόεδρος της Δ / Επιτροπής
και Προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως Αιδ. Ιερέας π. Ιωάννης Σουρλίγγας, ο οποίος και ομίλησε στο πλήθος των ευλαβών προσκυνητών, καλωσορίζοντας την νέα αδελφότητα και μεταφέροντας τις Αρχιερατικές
Ευχές και Ευλογίες του Σεβ. Ποιμενάρχη μας. Συμμετείχαν επίσης στις Ιερές Ακολουθίες οι Ιερείς μέλη της Δ/ Επιτροπής, π. Σωτήριος Αθανασούλιας, π. Βασίλειος Καραχάλιος και π. Δημήτριος Τσεκούρας.

Πλήθους κόσμου, συνέρευσε από κάθε περιοχή της Αρκαδίας και όχι μόνο στην Ιστορική Ιερά Μονή της
Παναγίας των Τσιπιανών στην Νεστάνη Μαντινείας ζητώντας και λαμβάνοντας των δωρεών της.

Κατά την περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, είναι πανελληνίως
γνωστή η μεγάλη πανήγυρη πού τελείται στον Βυζαντινό Ι. Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Επισκοπή της Τεγέας, όπου εκεί στην Ακολουθία του Εσπερινού παρέστη πλήθος Ιερέων της περιοχής όπου και μετά το πέρας του Εσπερινού εγκαινιάστηκε η παμπελοποννησιακή Έκθεση, πού οργανώνει κάθε χρόνο ο Τεγεατικός
Σύνδεσμος πέριξ του Ιερού Ναού.

Δύο μέρες μετά την Εορτή της Παναγίας,
δηλαδή την 17ην Αυγούστου, είθισται να τελείται Θεία Λειτουργία και Επιμνημόσυνη
Δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών πάντων των Τεγεατών και κυρίως υπέρ των πεσόντων
στους αγώνες του Έθνους μας. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ,
όπως κάθε χρόνο, θα τελέσει την Θεία Λειτουργία αυτή και την Επιμνημόσυνο Δέηση

υπέρ πάντων των κεκοιμημένων Τεγεατων αδελφών μας.

φωτο Β.Κωνσταντόπουλου

φωτο Β.Κωνσταντόπουλου

φωτο Β.Κωνσταντόπουλου

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Σήμερα λοιπόν
γιορτάζουμε απ’ άκρη σε άκρη της γης, την Αγία Μετάσταση της Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας. Είναι η στιγμή που ο Χριστός μας, επέλεξε να παραλάβει κοντά
του πλέον τη Μητέρα του, γνωστοποιώντας της τη Μετάσταση της από τη γη με άγγελο
τρείς μέρες νωρίτερα και λέγοντας· «Έφτασε ο καιρός, εσένα τη Μητέρα μου, να σε
πάρω κοντά μου. Να μη θορυβηθείς λοιπόν καθόλου γι’ αυτό, αλλά χαρούμενη να δεχτείς την είδηση, γιατί μεταβαίνεις στην αιώνιο ζωή».

Όταν το έμαθε

αυτό η Παναγία μητέρα του Χριστού μας, χάρηκε. Αμέσως λοιπόν οδεύει στο Όρος των
Ελαιών με ζήλο για να προσευχηθεί. Μετά την προσευχή της επιστρέφει σπίτι της και αμέσως συγκεντρώνει τους συγγενείς και τους γείτονες της, καθαρίζει το σπίτι, ετοιμάζει το νεκρικό κρεβάτι της και ό,τι άλλο χρειάζεται για την ταφή της, αποκαλύπτει στου γύρω της τα λόγια που της είπε ο άγγελος για τη Μετάσταση
της στον ουρανό.

Οι γυναίκες που είχαν συγκεντρωθεί στην οικία της, όταν
άκουσαν αυτά τα λόγια από την Παναγία, ξέσπασαν σε θρήνους και οδύρονταν γοερά.
Όταν όμως σταμάτησαν το κλάμα, την παρακαλούσαν να μην τις αφήσει ορφανές. Η
Παναγία μητέρα μας διαβεβαίωσε όχι μόνον αυτές, αλλά και όλον τον κόσμο, ότι μετά τη Μετάσταση της θα περιφρουρεί και θα επιβλέπει τους πάντας.

Ενώ
στο σπίτι της Θεομήτορος διαδραματίζονται όλα όσα αναφέρουμε πιο πάνω, ξαφνικά
ακούγεται ένας ισχυρός θόρυβος και οι μαθητές του Χριστού με θαυμαστό τρόπο, φθάνουν όλοι μαζί στο σπίτι της Θεομήτορος. Ανάμεσα σ' αυτούς βρίσκονται ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, ο Ιερόθεος και μαζί του ο Τιμόθεος, οι πεπληρωνένοι με Άγιο Πνεύμα Ιεράρχες, που με νέφη μεταφέρθηκαν από μακριά και αυτοί στην οικία της. Όλοι, όταν έμαθαν την αιτία της συγκεντρώσεως τους, της έλεγαν τα έξης· «Εσένα, Δέσποινα, όταν παρέμενες στον κόσμο σε βλέπαμε σαν να βλέπαμε τον ίδιο τον Δεσπότη και Δάσκαλο μας και γι' αυτό παρηγοριόμασταν τώρα όμως όπως βλέπεις
γεμίσαμε από λύπη και δάκρυα, εξαιτίας της μεταστάσεώς σου. Επειδή όμως πηγαίνεις στα υπερκόσμια, χαιρόμαστε που έτσι αποφάσισε ο Θεός για σένα». Ενώ τα
έλεγαν αυτά, η Παναγία τους απαντούσε· «Μη, φίλοι και μαθητές του Υιού και Θεού μου, μη μετατρέπετε τη χαρά μου σε πένθος, αλλά το σώμα μου να το κηδεύσετε, όπως θα το τακτοποιήσω εγώ πάνω στην κλίνη μου».

Αφού διαδραματιζόντουσαν
όλα αυτά, φθάνει και ο θεσπέσιος Παύλος, ο οποίος πέφτει στα πόδια της Θεοτόκου,
την προσκυνά και αρχίζει να της λέει πολλά εγκώμια· «Σε χαιρετώ, Μητέρα της ζωής

και θεμέλιο του κηρύγματος μου. Αν και δεν είδα τον Χριστό, βλέποντας εσένα νόμιζα ότι έβλεπα Εκείνον».

Έπειτα τους αποχαιρετά όλους η Παρθένος,
ξαπλώνει στο κρεβάτι της, τακτοποιεί το άχραντο σώμα της όπως ήθελε, δέεται για
την ευρυθμία του κόσμου και για ειρηνική συμπεριφορά των ανθρώπων, δίδει τη ευχή
της σε όλους και έτσι τέλος παραδίδει το πνεύμα της στα χέρια του Υιού και Θεού της.

Μετά απ’ αυτά ο Πέτρος αρχίζει να ψάλλει νεκρικά τροπάρια. Ενώ μέρος
του Αποστολικού χορού σηκώνει το νεκρικό φορείο κι άλλοι με λαμπάδες και ύμνους
προχωρούν και συνοδεύουν το θεοδόχο σώμα στο μνήμα. Τότε λοιπόν, ακριβώς
ακούγονταν άγγελοι να υμνολογούν και φωνές από τις υπερκόσμιες τάξεις των
αγγέλων να γεμίζουν τον αέρα. Εκείνη τη στιγμή οι άρχοντες των Ιουδαίων
παρακίνησαν μερικούς από τον όχλο και τους πείθουν να δοκιμάσουν να ανατρέψουν
το φορείο, όπου είχε τοποθετηθεί το ζωαρχικό σώμα, και να το ρίξουν κάτω. Όμως η
δικαιοσύνη του Θεού, προφταίνει και τιμωρεί με τύφλωση όλους τους αυθάδεις. Ενός
απ’ αυτούς του στερεί και τα δύο χέρια κόβοντας και τα δύο στους καρπούς, επειδή
με μεγαλύτερη μανία όρμησε και άγγιξε το Ιερό εκείνο φορείο. Αυτός δίπλα στο
φορείο με κομμένα τα μιαρά χέρια του από το ξίφος της δικαιοσύνης και κρεμασμένα
στο κενό, έμεινε εκεί ελεεινό θέαμα, μέχρις ότου πίστεψε μ’ όλη του τη ψυχή και
θεραπεύτηκε και έγινε πάλι υγιής όπως ήταν και προηγουμένως. Μάλιστα δε,
θέλοντας με κάθε τρόπο να σώσει τους τυφλούς, παίρνοντας ένα κομμάτι κλαδί
φοινικιάς από το φορείο και αγγίζοντας με αυτό τους παθόντες, τους γιάτρεψε,
επειδή πίστεψαν κι αυτοί.

Οι Απόστολοι, όταν έφτασαν στο χωριό που
λεγόταν Γεθσημανή και απόθεσαν στον τάφο το σώμα που υπήρξε η πηγή της ζωής,
παρέμειναν εκεί τρεις μέρες ακούγοντας μόνον αυτοί τις αγγελικές φωνές, οι
οποίες δεν σταμάτησαν καθόλου. Η παράδοση μάλιστα λέει ότι σύμφωνα με τη Θεία
Οικονομία ένας από τους Αποστόλους, ο Θωμάς, δεν παρευρίσκετο την ώρα της
κηδείας του σώματος, που ήταν η πηγή της ζωής, γιατί έφτασε την τρίτη μέρα, το
έφερε αυτό βαρέως και στενοχωριόταν, που δεν αξιώθηκε κι αυτός να πάρει μέρος

στην τελετή όπως όλοι οι άλλοι συναπόστολοι. Έτσι αποφάσισαν, για χάρη του Αποστόλου που δεν πρόφτασε, να ανοίξουν τον τάφο για να προσκυνήσει κι αυτός, αλλά αυτό που είδαν τους άφησε άναυδους. Βρήκαν τον τάφο άδειο από το Άγιο σώμα.
Τί θαύμα. Και μόνον το σάβανο ήταν εκεί, παρηγοριά για όλους όσοι στο μέλλον θα γνώριζαν λύπη και πόνους και θάνατο, αλλά και αδιάψευστη απόδειξη για τη μετάσταση της. Μέχρι σήμερα βέβαια φαίνεται ο λαξεμένος στην πέτρα τάφος, κενός
από το σώμα της Θεοτόκου, αλλά πλήρης από την ευλογία και την χάρη με την οποία
περιέβαλλε ο υιός και θεός της.

+ Ιερεύς Ιωάννης Σουρλίγγας

Πηγή: http://synodoiporia.blogspot.gr/2013/08/blog-post_5987.html